SOSIAALI- JA
TERVEYSMINISTERIÖ
Vakuutusosasto

15.3.2016

Liikenne- ja viestintävaliokunnalle

ERÄITÄ HALLITUKSEN ESITYKSEN JÄLKEEN ESILLE TULLEITA LAKITEKNISIÄ JA MUITA VASTAAVIA HUOMIOITA (HE 123/2015 vp)

Vakuutusmaksua vastaava maksu (27 §)

Ehdotetun liikennevakuutuslain 27 §:n yksityiskohtaisissa perusteluissa (sivulla 74) todetaan, että ”Muutoinkin (vakuutusmaksua vastaava) maksu rinnastuisi normaaliin vakuutusmaksuun, joten siitä tulisi tilittää vakuutusmaksuvero ja liikenneturvallisuusmaksu.” Verohallinto on Liikennevakuutuskeskuksen tekemän pyynnön johdosta antanut 25.2.2016 ennakkoratkaisun (A1/4305/2016), jossa se katsoo, ettei vakuutusmaksusta vastaavasta maksusta ole perittävä vakuutusmaksuveroa, koska kysymyksessä ei ole vakuutusmaksuverolain tarkoittamasta vakuutussopimuksen perusteella kannettavasta vakuutusmaksusta. Liikennevakuutuskeskus on lisäksi pyytänyt liikenneturvallisuusmaksua koskevassa lakiehdotuksessa toimivaltaiseksi viranomaiseksi määriteltyä Trafia ottamaan ennakolta kantaa siihen, onko vakuutusmaksua vastaavasta maksusta perittävä liikenneturvallisuusmaksua. Trafi ei ole antanut vielä ratkaisua asiassa.

Kanneaika (79 §)

Ehdotetun liikennevakuutuslain 79 §:n yksityiskohtaiset perustelut ovat ristiriidassa pykälän sisällön kanssa. Pykälän yksityiskohtaisten perusteluiden ensimmäisessä kappaleessa (sivulla 109) todetaan seuraavaa: *”Säännös koski vain korvauspäätöksiä, joten se ei koskisi esimerkiksi vakuutussopimukseen liittyviä riitoja, joihin sovellettaisiin yleisiä oikeudenkäymiskaaren säännöksiä.”* Kyseinen lause on ristiriidassa itse pykälässä säädetyn kanssa, koska pykälä koskee myös muita kuin korvausasioita. Lisäksi pykälän 2 momentin perusteluissa viitataan ADR -direktiivin 2 artiklan 2 kohtaan, vaikka pitäisi viitata 2 artiklan 20 kohtaan.

Korvausasian käsittely tuomioistuimessa (80 §)

Ehdotetun liikennevakuutuslain 80 §:n yksityiskohtaisissa perusteluissa (sivulla 110) todetaan, että ”Siten myöskään vahingonkorvauslain nojalla ei voida tuomita korvausta ajoneuvon arvon alentumisesta eikä haitasta, silloin, kun henkilövahinko on vähäinen.” Ehdotettu 80 § vastaa tältä osin sanamuodoltaan voimassaolevaa lakia ja vastaavansisältöinen kannanotto on myös nykyisen liikennevakuutuslain esitöissä (HE 68/1958). Oikeuskäytännössä on kuitenkin tästä poikkeavia kannanottoja. Korkein oikeus katsoi ratkaisussaan (KKO 1984 II 183; Ään.), ettei liikennevakuutuslaki estä vaatimasta korvausta vahingonkorvauslain perusteella.

Meritullinkatu 8, Helsinki
PL 33, 00023 VALTIONEUVOSTO
www.stm.fi
Puhelin 0295 16001
Telekopio 09 6980 709
e-mail: kirjaamo@stm.fi
etunimi.sukunimi@stm.fi

Liikennevahinkolautakunnasta annetun lain muuttaminen

Hallituksen esityksessä ehdotetaan kumottavaksi liikennevahinkolautakunnasta annetun lain 6 §. Hallituksen esityksen antamisen jälkeen vahvistetulla lailla (1698/2015) 6 §:ään lisättiin kuitenkin uusi 6 momentti, joka on säilytettävä. Tämä edellyttää liikennevahinkolautakunnasta annettua lakia koskevan lakiehdotuksen johtolauseen muuttamista.

Lisäksi liikennevahinkolautakunnasta annettua lakia koskevan lakiehdotuksen johtolauseessa on epäjohdonmukaisuutta 5 §:ää koskien verrattuna perusteluihin. Lain 5 §:n 1 momentti ehdotetaan kumottavaksi. Yksityiskohtaisten perusteluiden mukaan jäljelle jäävät 2-6 momentit siirtyvät pykälän uusiksi 1-5 momenteiksi, kun taas johtolauseen mukaan vain kumotaan 5 §:n 1 momentti ja muut momentit jäisivät paikoilleen. Tältä osin johtolause tulisi muuttaa perusteluiden mukaiseksi.